

Клѣта майка грозно стѣни (2)
И оплаква свойтѣ бѣди.

Плаче грозно и поглежда
Тя на горѣ къмъ небето,
Чака помощъ и надѣжда (2)
За утѣха на сърдцето.

А тирана злѣ върлува,
И нещастний Македонецъ
Въ надѣжда още плува, (2)
Че ще види храбрий Донецъ.

Съ радостъ и той да дочека,
Съ китки, вѣнци да прѣгърне,
Русский войникъ и казака (2)
Сладко, нѣжно да цалуне!

Чака, чака, па погледне
Отъ балканъ тихъ побѣлелъ,
И съ ржцѣтѣ си посѣга (2)
Вика къмъ двуглавий орелъ ;

„Мойто сърдце се накърви
„Отъ кръвта на мойто дѣте!
„Ела братко, ме отърви (2)
„Отъ тирански грозни нокте .

Нито бодростъ, нито сила
Тука въ менъ вечъ остава!
„Сичко братко съ тирана! (2)
„Морска ламя е дотрила.

„И безмощентъ гледамъ ази,
„Какъ дотрива тя душа ми
„И какъ името ми гази (2)
„И се мъчи да ме измами